

**Ανακοίνωση Εκκλησιαστικού Σχολείου Λαμίας για την
αγιοκατάταξη του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου,
Πνευματικού της Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας**

Λαμία, 23 Ιουνίου 2022

Χαρμόсуνα ήχησε η καμπάνα του παρεκκλησίου του Αγίου Στυλιανού της Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας, αγαλλόμενη, την Τρίτη, 14 Ιουνίου 2022, το μεσημέρι! Ποιο ήταν το ευφρόσυνο άγγελμα το οποίο μνηούσε σε καθηγητές και μαθητές της, σε συγχορδία με τις καμπάνες και τα τάλαντα πασών των του Θεού Μονών και Εκκλησιών στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος; Ήταν η είδηση για την αγιοκατάταξη του Γέροντος Βησσαρίωνος, καυχήματος της Ιεράς Μονής Αγάθωνος, την οποία γνωστοποίησε ο Μητροπολίτης μας κ. Συμεών την Τρίτη το μεσημέρι, κατόπιν ενημέρωσής του από τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο! Η αγιοκατάταξη του Γέροντος Βησσαρίωνος ήταν ένα άγγελμα το οποίο ευλαβώς περίμενε τα τελευταία χρόνια να ακούσει ο πιστός λαός στη Φθιώτιδα, την Ελλάδα, τον κόσμο ολόκληρο. Αυτή ήταν, λοιπόν, η είδηση η οποία δόνησε καμπάνες αλλά και καρδιές πριν από λίγες ημέρες και συγκίνησε ιδιαίτερα την σχολική κοινότητα του Γενικού Εκκλησιαστικού Λυκείου – Γυμνασίου Λαμίας.

Και αυτό διότι ο νέος Άγιος της Εκκλησίας μας, ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης, υπήρξε, επί πολλά χρόνια, πνευματικός των μαθητών της εκατόχρονης Σχολής μας! Υπήρξε ακλόνητη βακτηρία και στήριγμα, υπήρξε ιλαρός αρωγός και συμπαραστάτης μαθητών, οι περισσότεροι των οποίων ζούσαν μακριά από τους δικούς τους,

προερχόμενοι συχνότατα από οικογένειες φτωχές, πολυμελείς, δυσκολεμένες, βασανισμένες. Αψευδείς μάρτυρες οι δεκάδες, εκατοντάδες απόφοιτοί μας οι οποίοι τον έζησαν από κοντά. Είναι πολύ χαρακτηριστικά όσα αναφέρει σχετικά ο μακαριστός Δαμασκηνός Ζαχαράκης, μιλώντας για τα χρόνια της μαθητείας του στην Εκκλησιαστική Σχολή Λαμίας: «Το έτος 1965 πήγα από ένα ορεινό χωριό της Ευρυτανίας στη Λαμία, για να μάθω γράμματα στην Εκκλησιαστική Σχολή της. Ήθελα από μικρός να γίνω παπάς. Εκεί στη Σχολή, ήρχετο, κυρίως κατά τας περιόδους των νηστειών, ο π. Βησσαρίων, ένας απλός, χαμογελαστός κληρικός, ο παππούλης μας, όπως τον λέγαμε, και μας εξομολογούσε. Ένα Γραφείο της Σχολής ήταν το εξομολογητήριο και εκεί μπαίναμε όσοι θέλαμε να πούμε τις όποιες αμαρτίες μας και να ακούσουμε τις συμβουλές του. Τελειώνοντας, του φιλούσαμε το χέρι, μέσα στο οποίο κρατούσε πάντα ένα μικρό φίλευμα για τον καθένα μας. Χρόνια δύσκολα, γεμάτα φτώχεια και στερήσεις. Τον ρώτησα κάποτε από πού είναι και μου είπε απ' τη Μονή Αγάθωνος. Με κάλεσε μάλιστα ένα Σαββατοκύριακο να ανέβω στο Μοναστήρι. Έτσι ανέβηκα για πρώτη φορά στην Μονή του Οσίου Αγάθωνα». Οι γνωρίζοντες τα της Σχολής μας αναγνωρίζουν, ασφαλώς, στο πρόσωπο του μακαριστού Δαμασκηνού, τον μαθητή της Σχολής μας, τον καθηγητή της επί τριακονταετιάν όλην, τον Ηγούμενο της Μονής Αγάθωνος, τον βιογράφο του Οσίου Βησσαρίωνος. Επί δεκαετίες, λοιπόν, ο Άγιος υπήρξε παρηγορία και καύχημα των μαθητών της Σχολής μας, στηρίζοντας, συμβουλευώντας και εξομολογώντας τους έχοντας διάθεσιν και ὅτα ἀκούειν, ὑπάρχων ἰατρός κατὰ πνεῦμα ἐν τῇ ζωῇ. Οι μαθητές μας οι έχοντες διάθεσιν μαθητείας, λοιπόν, μπορούσαν, και μπορούν ακόμη περισσότερο σήμερα, να αντλήσουν

άφθονα παραδείγματα ζωής από τον βίο του Οσίου, εφ' όσον αυτός ανεδείχθη πόλις ἐπάνω ὄρους κειμένη. Η ακλόνητη πίστη του, η ταπεινώσή του, η ιλαρότητά του, η ευαισθησία του, η αγάπη του για τον άνθρωπο, η αγάπη του για την πατρίδα, η θυσιαστική διακονία του, είτε να αποτελούν οδοδείκτες ζωής όχι μόνον για όσους ακολουθήσουν τον σταυρικό δρόμο της ιερωσύνης ή της μοναχικής ζωής, αλλά για όλους ανεξαιρέτως, ασχέτως της οδού που θα επιλέξουν στον βίο τους.

Σεμνύνεται η εκατόχρονη Σχολή Λαμίας, αγάλλεται επί τω αγγέλματι της αγιοκατατάξεώς του! Είναι βέβαιη ότι έχει ακόμη έναν άνθρωπο δικό της στον ουρανό, *ἀφανίζοντα τῶν κακοτρόπων τήν μῆνιν*, μέλος της χορείας των Αγίων, τον οποίο μπορεί να επικαλείται, να παρακαλεί, εκζητώντας την βοήθειά του, την προστασία του από πάσης επιβουλής, την ακοίμητη παρουσία και μεσιτεία του υπέρ σύμπασας της σχολικής της κοινότητας, ιδιαιτέρως κατά τις κομβικές στιγμές τις οποίες σήμερα διέρχεται, μαζί με όλα τα Εκκλησιαστικά Σχολεία της πατρίδας μας. Γνωρίζει άριστα η «Μάνα», όπως αποκαλούσε την Εκκλησιαστική Σχολή Λαμίας ο μακαριστός Δαμασκηνός, ότι τα παιδιά της τον έχουν ανάγκη, τον χρειάζονται ως ασπίδα για να καλυφθούν από *τά πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τά καθ' αυτῶν δολίως κινούμενα*, στην δύσκολη εποχή μας, κατά την οποία πανταχόθεν, ακόμη και από εκεί που δεν θα περίμενε κανείς, βάλλονται οι άνθρωποι και ιδίως οι νέοι.

Όλα τα προεκτεθέντα είναι που οδήγησαν τον Σύλλογο Διδασκόντων του Σχολείου μας, σε συνέχεια σχετικής προ τριετίας πρόσκλησης της Διεύθυνσης Θρησκευτικής Εκπαίδευσης του ΥΠΑΙΘ για επέκταση και στα Εκκλησιαστικά Σχολεία της χώρας, του θεσμού

ονοματοδοσίας σχολείων που ισχύει εδώ και πολλά χρόνια στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, να προτείνει, σε συνεδρίασή του της 20ής Ιουνίου 2022, όπως η Σχολή μας ονομασθεί «Γενικό Εκκλησιαστικό Λύκειο – Γυμνάσιο Λαμίας “Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης”».

Ευχόμαστε, μεσιτείαις των Αγίων Νεκταρίου, Στυλιανού και Αικατερίνης, εφόρων και κραταιών προστατών της Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης και της εκατόχρονης Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας, αλλά, πλέον, μεσιτείαις και του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, ακοιμήτου φρουρού και ιλαρού συμπαραστάτου καθηγητών, μαθητών, προσωπικού και αποφοίτων της, η Σχολή μας να συνεχίσει κατά Θεόν την ανηφορική πορεία της και κατά τον δεύτερο αιώνα λειτουργίας της, επ’ αγαθώ της Εκκλησίας του Χριστού, επ’ αγαθώ της πατρίδας μας, επ’ αγαθώ της οικουμένης!

Γένοιτο!